

Beskatning, fordi de hvile paa Forbruget, fordi de vokse med Forbruget, fordi de komme til at hvile haardere paa den Mand, der har en stor Familie at forsyge, end paa den, der ingen har at forsyge. Af alle disse Hensyn har man hidtil været enig om, ikke alene at Forbrugsbeskatningen i Kirke- ligheden er den mindst demokratiske Beskat- ning, men at særlig Toldbeskatning paa egentlige Livsformødenheder er det. Ogsaa herom har man tidligere tilhyneladende været enig, og man betragtede de her omhandlede For- brugsartikler: Sukker, Ris og Petroleum som Varer af den af mig nævnte Beskaf- ning. Man har sagt derimod, at denne Be- tragtning holder ikke Stik, og man vil se Udtalelser endog fra 2 Mindretals Side i Betænkningen, der gaa ud paa, at Afgifterne paa disse Varer tværtimod ere af den Be- skaffenhed, at de hvile paa Befolkningen i Forhold til dens Skatteevne; de hvile stærkt paa de velhavende og svagere paa de mindre velhavende. Ja, den Oplysning tror jeg, at man vistnok kan sige til enhver Tid har været os fuldstændig nærværende. Det kan selvfølgelig ikke være anderledes, end at den velhavende kommer til at Forbrugsafgifterne, absolut taget, at bære en større Byrde end den fattige, det er klart, men det er heller ikke det, hvorfor man fra Demokratiets Side hidtil har hævdet, at Toldafgifterne paa Livsformødenheder er en uretfærdig Beskat- ning. Nej, det er netop baseret paa, at den Del af Forbrugsafgifterne, som kommer til at hvile paa den mindre velhavende og den fattige Mand, kommer til at hvile paa ham med ulige langt søligere Tryk, end den absolut større Skat kommer til at hvile paa den velhavende. Jeg mener, at det er den Betragtning, man hidtil har bygget paa, og som jeg tror Demokratiets i alle Lænde byg- ger paa, og det er høist forbausende at se denne Betragtning gøres gældende stik der- imod, en Betragtning, som vi for øvrigt ikke ere ubekendte med, men som tidligere er ble- ven fremsat fra en ganske anden Side, at disse Forbrugsafgifter, som særlig her ere nævnte, nemlig af Sukker, Petroleum og Ris, ere en Beskatning, som særlig hviler paa Befolkningen i Forhold til dens Skatteevne. Det skulde de Herrer have kommet med paa et tidligere Tidspunkt, da vi tilhyneladende alle vare enige om det stik modsatte. I Modsatning til den Skat, der hviler paa de egentlige Livsformødenheder, fremsattes fra anden Side den Opfattelse, at man i bagerst Ol netop har en Afgift, der kommer til at hvile paa de mindre bemidlede, og altsaa forholdsvis en mere uretfærdig Beskatning. Jeg vil gøre de Herrer opmærksomme paa,

at efter den Betragtning, som man hidtil har haft af Forbrugsafgifter, herom en væ- sentlig Side af deres Uretfærdighed paa, at Byrden bliver større, jo større Familien er, der skal underholdes; denne Side af Sagen viser netop, at en Skat som den paa bagerst Ol eller en noget lignende Afgift paa Spiri- tuosa ikke har den Egenskab, fordi den ikke vokser med Forsørgelsespligtens Tiltag, tværtimod, den hviler paa den enkelte Mand alene. Det er altsaa den mærkeligste Opda- gelse, som er kommen for Lyset under denne Forhandling, at man fra en vis Side synes at have kastet hele denne Betragtning over Bord, hvorpaa Modstanden mod indirekte Afgifter, særlig Told paa Livsformødenheder, hidtil har hvilet. Det næste Spørgsmaal er dette: Hvor meget opnaas der ved de Told- lettelser, som der her er stillet Forslag om, og jeg vil da tillade mig at maale det med Krigsskattoldens Værdi. Det er jo ogsaa ble- vet fremsat, jeg tror fra begge de andre Sider i Betænkningen, at det Forslag, vi gøre, indeholder en Opgivelse af Paastanden om Krigsskattoldens Vortfalden. Jeg vil da henlede de ærede Medlemmers Opmær-ksomhed paa, hvort Krigsskattolden oprindelig bestod, bestaar endnu den Dag i Dag, og som var det, der gjorde Uviljen mod Krigs- skattolden vedvarende. Ja, det var dette, at den fortrinsvis i en snævrer Bending, da Krigen rasede, var lagt paa de Livsfor- mødenheder, som altid ere bedst i Stand til hurtig at give en betydelig Indtægt, og man mente derfor, at Toldforhøjelsen paa disse Livsformødenheder vel i en snævrer Bending kunde forsvares under Krigsforhold, men at den burde snarest muligt hæves, naar disse ekstraordinære Forhold faldt bort. Paa hvilke Varer hvilede denne Krigsskat og hvil- ler den endnu? Den blev lagt paa visse egentlige Livsformødenheder, paa Sukker, Kaffe og The, desuden paa Spiritus — af Spiritus haade paa Vin og Brændevin — og paa Tobak. Af disse Varer have alle været enige om ikke at kræve Krigsskattol- dens Ophævelse paa Spirituosa eller paa Tobak; man har endog der været enig om at forhøje Beløbet. Af Brændvinsafgiften har man ikke alene bibeholdt Krigsskattoldens Forhøjelse, men endog siden forhøjet den yderligere. Vinstatten har man fra alle Sider været enig om yderligere at forhøje ud over Krigsskattoldens Forhøjelse. Det samme er Tilfældet med Tobak, altsaa paa disse Varer er det egentlig ikke, at Trykket er ble- det sølt stærkt eller overhovedet er sølt paa en Maade, som kunde modtveie, at man vilde vælte den af sig; men det er paa de andre Varer. Byrden ved Krigsskattolden